

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

24 martie 2016

mun. Chișinău

Judecătoria Centru, mun. Chișinău

Instanța în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Irina Maxim

Grefieri Natalia Șpac, Elena Rotaru

Cu participarea:

Procurorilor Ina Frunza-Bargan, Mariana Botezatu

Avocaților Aliona Tufan, Oxana Ivanov

examinând în cadrul ședinței de judecată publică cauza penală privind învinuirea lui

Tîrziu Oleg Nicolae, născut la 06 februarie 1970, domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlăști, str. Petru Movilă 6, studii superioare, avocat, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, anterior judecat:

- prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 01 decembrie 2009, procesul penal de învinuire a lui Tîrziu Oleg Nicolae în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1) CP RM a fost încetat cu liberarea de răspundere penală în baza art.55 CP RM;

în comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM;

perioada examinării cauzei penale: 23 mai 2014 – 24 martie 2016;

A C O N S T A T A T:

Tîrziu Oleg Nicolae, activând în calitate de avocat al C.A. „Oleg Tîrziu”, susținând că are influență asupra procurorului, judecătorului, la 22 martie 2014, a pretins și a primit de la Ursu Valentina suma de 18.500 lei (echivalentul sumei de 1.000 euro), în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a soțului acesteia Gorșcioc Vadim Nicolae, condamnat la 07 noiembrie 2008, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău la 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Tot el, continuându-și acțiunile sale infracționale, la 24 martie 2014, s-a întâlnit cu Ursu Valentina, unde în cadrul discuției, acesta susținând că are influență asupra persoanelor indicate mai sus, a mai pretins suma de 2.500 euro, în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a lui Gorșcioc Vadim.

La 03 aprilie 2014, Ursu Valentina s-a întâlnit cu avocatul Oleg Tîrziu, unde ultimul a primit o parte din suma pretinsă de 1.000 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie echivalentul sumei de 18.543 lei, în salonul automobilului de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare CPI 893, pe str. Miorița, mun. Chișinău, lângă Instituția Publică Națională a Audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova”, iar conform condițiilor impuse de acesta, la 04 aprilie 2014, Ursu Valentina urma să transmită cea de-a două rată în sumă de 1.500 euro.

Conform condițiilor impuse de avocatul Oleg Tîrziu, la 04 aprilie 2014, Ursu Valentina aproximativ pe la ora 12:05, s-a întâlnit cu acesta în salonul automobilului de model „Dacia Logan” cu numărul de înmatriculare CPI 893, parcat pe str. șos. Hîncești în preajma Instituției Publice Naționale a Audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova”, căruia i-a fost transmisă restul sumei de bani în mărime de 1.500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie echivalentul sumei de 27.750 lei.

Ca rezultat, Tîrziu Oleg a fost reținut în flagrant delict, asupra ultimului fiind depistată suma de 1.500 euro primită de la Ursu Valentina, iar în cadrul percheziției corporale în portmoneul acestuia, a fost depistată suma de 200 euro, bani care au fost transmiși la 03 aprilie 2014, de către Ursu Valentina sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Tîrziu Oleg, în perioada martie – aprilie 2014, susținând că are influență asupra persoanelor publice,

invocând că-i va putea determina să emită o decizie favorabilă, a pretins și a primit de la soția deținutului Penitenciarului nr.15, Gorșcioc Vadim, Ursu Valentina, mijloace bănești în total de 3.500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie echivalentul sumei de 64.793 lei.

Inculpatul Tîrziu Oleg, în ședința de judecată, nu a recunoscut vinovăția în cele imputate, nu a susținut declarațiile date la faza de urmărire penală și a expus versiunea sa de apărare.

Astfel, a relatat că în anul 2007, activa în calitate de avocat la Biroul Asociat de Avocați situat în mun. Chișinău, str. Armenească, 73. La finele anului, probabil, în decembrie, Silvia Leontiev s-a prezentat ca fiind soacra lui Gorșcioc Vadim și l-a rugat să-i acorde asistență juridică într-o cauză penală în care el avea statut de bănuț. Conform cerințelor a fost încheiat un contract de asistență juridică și a fost încasat onorariul care a fost transmis în contabilitatea biroului din mun. Chișinău (sectorul Rîșcani).

Conducătorul biroului de avocați, dl Danilov i-a eliberat mandat în baza căruia a început acordarea asistenței juridice lui Gorșcioc Vadim. A participat ca avocat în toate instanțele. Într-un final, Gorșcioc Vadim a fost condamnat. După aceasta, la solicitarea lui Gorșcioc Vadim, periodic se întâlneau, a fost de acord să-i ofere asistență juridică pe acest dosar. Toate vizitele sale la Penitenciar sunt în cartea de vizită la secția specială.

La una dintre vizite, Gorșcioc Vadim i-a comunicat că a divorțat cu prima soție (care nu mai născuse) și s-a recăsătorit din nou cu o altă persoană Ursu Valentina cu care a făcut cunoștință deja fiind în detenție și i-a comunicat că, în caz dacă ea (Ursu Valentina) îl va suna, să o ajute cu ce va fi necesar (discuția s-a petrecut cu aproximativ 4-5 ani în urmă).

Aproximativ 2 ani în urmă, prin telefon din Penitenciar l-a sunat Gorșcioc Vadim și l-a rugat să-i facă o vizită, deoarece are ceva să-i comunice. Când a venit la el, i-a comunicat că acesta până în prezent nu se consideră vinovat și este condamnat pe nedrept. Astfel, l-a rugat să examineze posibilitatea inițierii unei proceduri de revizuire a procesului penal în privința lui Gorșcioc Vadim.

La fel, i-a comunicat careva momente pe care le-ar putea acumula în calitate de probe și care nu au fost examinate în instanța de fond. astfel a dat acordul și a convenit să revină la Gorșcioc Vadim peste o săptămână.

În acea săptămână, a studiat repetat materialele dosarului din arhiva Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și a examinat și momentele pe care Gorșcioc Vadim i le-a comunicat suplimentar.

În vizita următoare la Penitenciar, a dat acordul să inițieze procedura de revizuire. De asemenea, a discutat chestiunea referitor la onorariu. Gorșcioc Vadim i-a spus că la moment, el nu dispune de mijloace financiare și îl va contacta când va fi gata să achite onorariul.

În martie 2014, iarăși prin telefon din Penitenciar, l-a sunat Gorșcioc Vadim și l-a rugat să-i facă o vizită. Peste câteva zile, inculpatul a mers la el și Gorșcioc Vadim i-a comunicat că este gata să-i achite onorariul, însă în rate în decurs de o săptămână, iar suma onorariului îi va fi transmisă de către soția lui (a lui Gorșcioc Vadim), Ursu Valentina.

Peste câteva zile, l-a sunat o doamnă, s-a prezentat ca fiind soția lui Vadim Gorșcioc, Valentina Ursu și i-a comunicat că are ceva să-i transmită. Au fixat o întâlnire. La întvederea cu pricina, Ursu Valentina i-a transmis suma de 18.500 lei care constituie prima rată din suma onorariului pe care trebuia să o achite Gorșcioc Vadim. I-a eliberat bonul de încasare de strictă evidență care a fost contrasemnat de Ursu Valentina. În bon s-a indicat că suma a fost încasată de la Ursu Valentina pentru Gorșcioc Vadim.

Ulterior, a plecat din nou la Penitenciar și i-a zis lui Gorșcioc Vadim că prima rată i-a fost transmisă și l-a întrebat când va fi achitată restul sumei pentru asistența juridică. El i-a comunicat că va fi contactat de soție acestuia când va avea banii.

După aproximativ 10-14 zile, Ursu Valentina l-a contactat și i-a comunicat că este gata să-i achite o parte din restul onorariului. Au fixat întâlnirea și i-a transmis bani în sumă de 1.000 euro. Iarăși, i-a eliberat bon de plată, Ursu Valentina l-a contrasemnat și originalul a rămas la dânsa.

Apoi, peste câteva zile, din nou Ursu Valentina la sunat, s-au întâlnit și a primit ultima rată în sumă de 1.500 euro. De asemenea, a fost eliberat bonul de încasare, semnat de ea și transmis ultimei. În acel moment, a fost reținut.

A menționat că nu a avut relații contractuale cu Ursu Valentina. Inculpatul nu i-a promis niciodată nimic acesteia.

A precizat că licența de avocat a obținut-o în anul 2000 sau 2001. A activat în calitate de avocat în cadrul Biroului Asociat de Avocați „Rîșcani”. Ulterior, a practicat avocatura la C.A. „Oleg Tîrziu”.

A concretizat că contractul de asistență juridică a fost semnat în 2007 personal de către Gorșcioc Vadim și predat în contabilitatea Biroului Asociat de Avocați unde el și trebuia să se păstreze și până în prezent. Până la momentul de față, acest contract nu a fost întrerupt și nu a fost reziliat deoarece din momentul condamnării lui Gorșcioc Vadim, inculpatul îi acorda asistență juridică în baza acestui contract. Acest fapt a fost confirmat nemijlocit de către Gorșcioc Vadim.

Toate condițiile acordării asistenței juridice sunt expuse în contract. Termenul contractului este nelimitat. Respectiv, acesta se reziliază la solicitarea părților. Or, mandatul eliberat avocatului nu are termen și este revocat de client.

Referitor la onorariu, în contractul care a fost încheiat în anul 2007, era indicată o sumă, nu ține minte care, deoarece au trecut mulți ani, dar era indicată în lei. Însă, s-a stipulat o clauză în pct. 6 conform căreia pentru serviciile prestate este susceptibilă încasarea sumelor suplimentare, după necesități la solicitarea avocatului.

Un contract suplimentar privind acordarea asistenței juridice lui Gorșcioc Vadim, nu a fost încheiat.

A conturat că cererea de revizuire a procesului penal a lui Gorșcioc Vadim a fost întocmită. Însă, aceasta nu a fost înaintată din motive că a fost reținut de colaboratorii Centrului Național Anticorupție vis-à-vis de prezenta cauză penală.

A subliniat că procesul verbal de audiere a sa ca bănuț și învinuit l-a semnat personal, în prezența apărătorului, avocatul Oxana Ivanov și obiecții, probabil, nu a avut.

La faza de urmărire penală era gata să semneze orice pentru ca să se ducă acasă, întrucât are copii minori pe care îi educă singur și în aceea perioadă avea peste 4.000 ouă în incubator care necesitau prezența sa permanentă. În plus, a menționat că la audierea la faza de urmărire penală, în privința acestuia a fost exercitată o influență psihică.

A explicat că în convorbirea pe care a avut-o cu Ursu Valentina (la 02 aprilie 2014), într-adevăr a pronunțat expresia că „Omul îl așteaptă și că trebuie să se întâlnească” avându-l în vedere pe Gorșcioc Vadim. Or, el ca avocat a avut obligațiuni contractuale față de Gorșcioc Vadim.

A menționat că a mers la Gorșcioc Vadim după ce a fost reținut de colaboratorii Centrului Național Anticorupție, pentru a-l întreba pe acesta dacă este la curent cu tot ce s-a întâmplat.

A mai declarat că din anul 2007-2010, nu a întocmit dare de seamă la Inspectoratul Fiscal de Stat, deoarece o făcea contabilitatea Biroului Asociat de Avocați „Rîșcani”, unde activa. Din 2010-2016, personal execută darea de seamă la Inspectoratul Fiscal Teritorial Buiucani.

Fiind audiată în ședința de judecată **Ursu Valentina** a relatat, că împreună cu soțul său (Gorșcioc Vadim) au decis să apeleze la Tîrziu Oleg, ca să-l elibereze înainte de termen pe soțul său Gorșcioc Vadim din Penitenciarul nr.15.

Mai întâi, Gorșcioc Vadim l-a telefonat pe Tîrziu Oleg, din Penitenciar. După aceea, Ursu Valentina a fost la Penitenciar la soțul său, iar acesta i-a spus că a vorbit cu Tîrziu Oleg și că ultimul este de acord să-l „scoată” din locul de detenție înainte de termen pentru că el știe că nu este vinovat.

Ulterior, l-a telefonat pe Tîrziu Oleg pentru a fixa o întâlnire și să discute în privința dosarului lui Gorșcioc Vadim. La această întrevvedere, inculpatul i-a zis că va face totul ca într-o lună, o lună și jumătate Gorșcioc Vadim să fie eliberat. I-a zis că va vorbi cu procurorii, judecătorii și cu Gorșcioc Vadim. După care, inculpatul i-a zis că prima rată să-i dea suma de 1.000 euro, precizând că după câteva zile sau o săptămână, o să concretizeze ce sumă trebuie să-i mai transmită.

La 22 martie 2014, s-a întâlnit cu inculpatul la intersecția străzilor Ion Creangă cu Calea Ieșilor (mun. Chișinău) și i-a spus că trebuie să achite inițial 1.000 euro, iar când va fi deja acasă Gorșcioc Vadim – suma de 1.500 euro. S-au deplasat împreună la tatăl Valentinei Ursu la serviciu, la iazul Ghidighici. Acolo, în prezența lui Ursu Ion, Ursu Valentina i-a transmis suma de 10.500 lei avocatului Tîrziu Oleg, pentru care fapt, acesta i-a eliberat un bon de plată, indicând suma de 18.500 lei. Tot în aceea zi, aproximativ între orele 19-19:20, în regiunea uzinei chimice din or. Durlăști, Ursu Valentina i-a transmis și restul sumei de 8.000 lei și ștampila de avocat pentru că o uitase la serviciu la Ursu Ion.

La 02 sau 03 aprilie 2014, Ursu Valentina împreună cu Ursu Ion s-au dus să se întâlnească cu inculpatul. La întrevvedere nominalizată, inculpatul a solicitat restul banilor fiindcă trebuie să-i transmită celorlalți oameni, și anume: judecătorului și procurorului. Ursu Ion la întrebat pe Tîrziu Oleg dacă va primi banii solicitați, va fi totuși eliberat din detenție Gorșcioc Vadim. Inculpatul a răspuns că „totul va fi bine”. Ursu Ion l-a mai întrebat pe Tîrziu Oleg pe ce stradă se află biroul său, la ce, inculpatul a răspuns că biroul său se află pe str. Armenească.

Ulterior, Ursu Ion a mers să vadă dacă într-adevăr inculpatul își are biroul unde a precizat el însuși. Însă, un astfel de birou pe str. Armenească nu era. Apoi, Tîrziu Oleg i-a spus lui Ursu Ion că biroul său se află lângă o stație de alimentație în or. Durlăști. Însă, în realitate, Ursu Ion s-a convins că nici la această adresă nu se afla biroul inculpatului.

Conștientizând că inculpatul a mințit în privința biroului său, a apelat la 02 aprilie 2014, la Centrul Național Anticorupție.

La 03 aprilie 2014, s-a întâlnit cu inculpatul și i-a dat suma de 1.000 euro, iar la 04 aprilie 2014, ora 12:00, a mers împreună cu Ursu Ion și i-a transmis inculpatului suma de 1.500 euro. L-au întrebat pe inculpat dacă Gorșcioc Vadim va fi eliberat din detenție înainte de termen așa cum a fost înțelegerea, la ce inculpatul a zis că „totul va fi normal”. Inculpatul a luat suma de bani de 1.500 euro, i-a numărat de 2 ori și a plecat. Inculpatul i-a comunicat că o să meargă la Penitenciar la Gorșcioc Vadim.

A concretizat că, mai întâi, Gorșcioc Vadim a discutat cu inculpatul în privința chestiunii dacă poate să-l „scoată” din locul de detenție înainte de termen.

Ursu Valentina l-a telefonat prima dată pe inculpat la 22 martie 2014, pentru a fixa o întâlnire și să discute asupra dosarului penal a lui Gorșcioc Vadim (în special, referitor la eliberarea înainte de termen a lui Gorșcioc Vadim din Penitenciar). Ulterior, de fiecare dată, inculpatul o suna (insistent) pentru a stabili condițiile remiterii sumei de bani și cuantumul acestora. Prima întâlnire a avut loc în mun. Chișinău, la cerc la sculeanca; a doua – în or. Durlăști la uzina chimică; iar celelalte întâlniri – lângă Instituția Publică Națională a Audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova”.

De fiecare dată când îi transmitea bani inculpatului, acesta din urmă îi elibera un bon de plată care, de altfel, era din timp pregătit, iar Ursu Valentina se semna pe acesta.

A accentuat că a luat credit de la o bancă comercială în sumă de 20.000 lei, din care a transmis inculpatului suma de 18.500 lei. Solicită ca inculpatul să-i restituie acești bani cu dobânda, pe care trebuie să o întoarcă băncii.

A subliniat că după ce inculpatul a fost reținut, a fost eliberat în aceeași zi. Iar în următoarea zi, pe la amiază, a mers la Gorșcioc Vadim și l-a amenințat că dacă Ursu Valentina nu va retrage plângerea de la Centrul Național Anticorupție, el va face tot posibilul ca Gorșcioc Vadim să nu iasă din Penitenciar, iar dacă o să iasă o să-l ucidă.

A mai declarat Ursu Valentina că după ce a avut loc prima ședință de judecată pe acest dosar, a primit un mesaj anonim pe profilul său de pe www.одноклассники.ru cu amenințări și intuiește că este de la inculpatul Tîrziu Oleg.

Martorul Ursu Ion, în ședința de judecată, a relatat că în martie 2014, fiica sa Ursu Valentina a venit de la întrevvedere cu soțul ei Gorșcioc Vadim și i-a comunicat că a fost Oleg Tîrziu pe la Penitenciar și i-a propus ca să-i acorde asistență juridică fiindcă el știe că stă degeaba în detenție. Inculpatul a zis că poate să-l „scoată” din detenție, numai că este necesară suma de 2.500 euro.

Ursu Ion i-a zis fiicei sale să-i spună inculpatului să intre la lucru la acesta (la Ursu Ion) ca să vorbească eu cu el și să vadă ce reprezintă. Când inculpatul a venit la serviciu la Ursu Ion (a venit împreună cu Ursu Valentina), i-a adresat câteva întrebări. La concret, l-a întrebat dacă este cert faptul că o să-l „scoată” din Penitenciar pe Gorșcioc Vadim, la ce, i-a spus că este garantat, căci a fost la prima judecată a lui. Acuma îi trebuiește banii pentru ca să se apuce de caz.

La fel, l-a întrebat unde se află biroul său de serviciu, iar inculpatul i-a spus că se află pe str. Armenească din mun. Chișinău. Verificând această informație, s-a convins că la adresa indicată, avocatul Tîrziu Oleg nu mai lucrează de mult timp.

Ulterior, când l-a întrebat unde, totuși, se află biroul său de serviciu, Tîrziu Oleg a spus că se află în or. Durlăști vis-à-vis de uzina chimică. Și de data aceasta, s-a adevărit că nici în or. Durlăști inculpatul nu are birou.

Cu referire la întrevăderea care a avut loc la serviu la Ursu Ion, martorul a specificat că inculpatul a spus că trebuiește, mai întâi, suma de 1.000 euro, iar după ce Gorșcioc Vadim o să fie eliberat din Penitenciar o să fie aibă nevoie de 1.500 euro. Ursu Ion avea la el aproximativ suma de 10.500 lei și i-a dat fiicei sale (Ursu Valentina) pentru a-i transmite inculpatului. Tot în aceeași zi, în scut timp, a venit soția lui Ursu Ion și a adus suma de 8.000 lei ca într-un final să constituie suma solicitată de inculpat (1.000 euro).

Peste câteva zile, inculpatul a sunat-o pe Ursu Valentina și i-a spus că mai trebuiește suma de 2.000 euro, ca să dea la procuror și încă la anumiți factori de decizie. Inculpatul a asigurat-o că totul este legal.

Observând că inculpatul sună des și insistă asupra remiterii unor sume de bani și dat fiind faptul că acesta (inculpatul) a mințit în privința biroului său, i-a spus fiicei sale (Ursu Valentina) că trebuie să se adreseze la Centrul Național Anticorupție. S-a adresat la instituția nominalizată în aprilie 2014.

După care, inculpatul iarăși a sunat-o pe Ursu Valentina și i-a spus că îi trebuie bani și atunci când vor fi pregătiți să-l sune pentru a stabili ora și locul întâlnirii. Astfel, la 03 aprilie 2014, s-au întâlnit (cu inculpatul) și i-a transmis iarăși suma de 1.000 euro. În următoarea zi (04 aprilie 2014), i-a mai transmis suma de 1.500 euro și inculpatul a fost reținut. Bani respectivi, au fost luați de la Centrul Național Anticorupție.

A menționat că inculpatul i-a zis că dacă nu ar fi fost reținut, ar fi luat mai mulți bani. A mai precizat că de câte ori inculpatul a sunat-o pe fiica sa, Ursu Ion era alături de ea.

Martorul Gorșcioc Vadim, în ședința de judecată, a declarat că a fost condamnat la 07 noiembrie 2008, prin sentința Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, în baza art.165 alin.(2) lit.d) CP RM, la 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În procesul penal privind învinuirea sa în baza art.165 alin.(2) lit.d) CP RM, a fost asistat de avocatul Tîrziu Oleg. Contractul de asistență juridică a fost încheiat de soacra sa, achitând (în ianuarie 2008) suma onorariului de 1.000 euro.

După condamnarea sa, a apelat în anul 2012 sau 2013, la inculpat, din considerentul că acesta cunoaște în dataliu cazul său. Mai mult, anterior, a apelat și alți avocați, însă aceștia afirmă că dosarul este tare încurcat de către primul său avocat.

Așadar, în anul 2012 sau 2013, a fost încheiat un alt contract de asistență juridică pentru care soția sa a achitat onorariul în mărime de 200 euro.

A explicat că la începutul lunii martie 2014, s-a înțeles cu soția sa (Ursu Valentina) să se adreseze la Tîrziu Oleg. Ursu Valentina l-a telefonat pe inculpat, iar ultimul a spus că „se primește totul”.

Apoi, inculpatul a solicitat suma de 1.000 euro pentru ca să se apuce de caz. Inculpatul a zis că va merge la Judecătoria să se înțeleagă cu cineva acolo (nu i-a spus numele concret a judecătorilor cu care urma să se înțeleagă), după care îi va spune câți bani sunt necesari pentru ca să-l elibereze din detenție. Peste 2 zile, inculpatul a sunat-o pe Ursu Valentina și i-a spus că mai este necesar suma de 2.500 euro. Însă, inculpatul nu i-a spus că va influența judecătorii, procurorii și factorii de decizie a Penitenciarului nr.15 și că suma de 3.500 de euro ar avea o asemenea destinație.

A subliniat că nu a depus o cerere de reziliere a contractului de asistență juridică din 2008.

A mai precizat că la 05 aprilie 2014, inculpatul a venit în vizită la Gorșcioc Vadim și i-a spus să semneze niște foi, „chipurile” ar fi un contract de asistență juridică. În realitate, nu a văzut acel contract despre care a invocat inculpatul.

Martorul Iachimov Victor, în ședința de judecată, a declarat că exercită funcția de șef al Penitenciarului nr.15 or. Cricova din 2011. În aprilie 2014, în instituția penitenciară nominalizată a sosit o delegație (a fost o zi de sâmbătă). După ce a plecat delegația, la ieșirea din instituție s-a apropiat Tîrziu Oleg, care s-a prezentat drept avocatul lui Gorșcioc Vadim și a precizat că are mandat de a se întâlni cu ultimul.

După aceasta, i-a fost permis accesul în instituție. Tîrziu Oleg a intrat în instituție unde a avut întâlnire cu Gorșcioc Vadim (în biblioteca din instituția penitenciară). Peste un timp scurt (de 10-15 minute), a ieșit și a plecat din instituție. La această întrevădere, conflicte între Tîrziu Oleg și Gorșcioc Vadim nu au avut loc. Iachimov Victor nu a participat la întâlnirea respectivă. La fel, nici alte persoane nu au participat la întâlnirea dată.

După întrevăderea cu pricina, Gorșcioc Vadim nu i-a comunicat nimic. Cererile privind permisiunea întrevăderii sunt semnate cu o lună înainte și sunt notate într-un registru de evidență. Inculpatul Tîrziu Oleg avea mandat și cerere privind permisiunea întrevăderii cu Gorșcioc Vadim. Cererea și copia mandatului rămân la dosarul personal al condamnatului.

A menționat că condițiile referitoare la eliberarea înainte de termen sunt: persoanele trebuie să aibă un comportament pozitiv, sunt încadrați în câmpul de muncă; și dacă a expirat termenul pentru a fi eliberat condiționat.

A mai relatat că în privința lui Gorșcioc Vadim, $\frac{3}{4}$ din pedeapsa stabilită expiră la 07 mai 2016. Discuții cu inculpatul referitoare la eliberarea lui Gorșcioc Vadim înainte de termen nu a avut.

În afară de declarațiile martorilor (ilustrate *supra*), vinovăția inculpatului Tîrziu Oleg se mai dovedește și din analiza coroborată a următoarelor probe:

- Procesul verbal de consemnare a plângerii nr.212 din 02 aprilie 2014, din care reiese că Ursu Valentina solicită organului de urmărire penală să fie atras la răspundere penală Tîrziu Oleg care extorcă mijloace bănești în sumă de 3.000 euro, susținând că are influență asupra judecătorului, procurorului și factorilor de decizie din cadrul Instituției Penitenciare nr.15 din or. Cricova în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a soțului acesteia Gorșcioc Vadim Nicolae, condamnat la 07 noiembrie 2008, prin sentința Judecătoria Botanica, mun. Chișinău la 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis (f.d. 4, vol.I);

- Procesul verbal privind examinarea bancnotelor în mărime de 1.000 euro din 02 aprilie 2014, eliberați din contul special al Centrului

Național Anticorupție care au fost transmiși sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție către Tîrziu Oleg (f.d. 68-69, vol.I);

- Raportul de expertiză nr.97 din 03 aprilie 2014, care confirmă că banii în mărime de 1.000 euro, bani ce constituie prima rată, care a fost transmiși la 03 aprilie 2014 sub controlul ofițerilor de investigație din cadrul Centrului Național Anticorupție, de către Ursu Valentina către Oleg Tîrziu, corespund după calitate și modul imprimării recuzitelor, bancnotelor autentice (confectionate la întreprinderi specializate în fabricarea banilor și hîrtilor de valoare) (f.d. 56-64, vol.I);

- Procesul verbal de ridicare din 03 aprilie 2014, care probează, printre altele, că de la Ursu Valentina, au fost ridicate bonul de plată seria ET nr. 0202466 din 22 martie 2014 și bonul de plată seria ET nr. 0202468 din 04 martie 2014 (f.d. 150, vol.I);

- Raportul de expertiză nr.98 din 04 aprilie 2014, care confirmă că banii în mărime de 1.500 euro, bani ce constituie cea de-a doua rată, care a fost transmise la 04 aprilie 2014 sub controlul ofițerilor de investigație din cadrul Centrului Național Anticorupție, de către Ursu Valentina către Oleg Tîrziu, corespund după calitate și modul imprimării recuzitelor, bancnotelor autentice (confectionate la întreprinderi specializate în fabricarea banilor și hîrtilor de valoare) (f.d. 72-86, vol.I);

- Procesul verbal privind examinarea bancnotelor în mărime de 1.000 euro din 04 aprilie 2014, eliberați din contul special al Centrului Național Anticorupție care au fost transmiși sub controlul Centrului Național Anticorupție către Tîrziu Oleg (f.d. 88-90, vol.I);

- Procesul verbal de percheziție din 04 aprilie 2014, care adevărește, printre altele, că la Tîrziu Oleg a fost depistată suma de 1.500 euro primită de la Ursu Valentina, iar în cadrul percheziției corporale în portmoneul acestuia, a fost depistată suma de 200 euro, bani care au fost transmiși la 03 aprilie 2014, de către Ursu Valentina sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție, în total suma de 1.700 euro (f.d. 98-99, vol.I);

- Procesul verbal de cercetare la fața locului din 09 aprilie 2014, prin care a fost examinat registrul de evidență a persoanelor ce vizitează locul de deținere a condamnaților la Penitenciarul nr.15 din or. Cricova, mun. Chișinău. În cadrul examinării registrului menționat la fila 48 pentru data de 05 aprilie 2014, a fost fixată intrarea în vizită la condamnatul Gorșcioc Vadim de către Tîrziu Oleg (f.d. 185-188, vol.I);

- Procesul verbal de ridicare din 14 aprilie 2014, din care urmează că, a fost ridicat bonul de plată seria ET nr.0202468 din 04 aprilie 2014 (f.d. 162, vol.I);

- Procesul verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 29 aprilie 2014, și anume: documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) și prin alte mijloace tehnice, cu anexele stenogramelor convorbirilor (4 anexe) purtate de Ursu Valentina și Oleg Tîrziu, din care rezultă că documentarea a avut loc la 02 aprilie 2014 ora 17:15, la 03 aprilie 2014 la ora 10:51 și 04 aprilie 2014 la ora 12:03, la intersecția str. Miorița cu str. Șoseaua Hîncești, în preajma Instituției Publice Naționale a Audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova”, prin care se constată pretinderea și primirea de către Oleg Tîrziu a sumei de 2.500 euro pentru soluționarea pozitivă a eliberării condiționate înainte de termen a soțului acesteia Gorșcioc Vadim, înregistrările căreia fiind înscrise pe CD-R de model „Barges” cu nr.1369 (f.d. 39-48, vol.I);

- Procesul verbal privind efectuarea măsurilor speciale de investigație: urmărirea vizuală și controlul transmiterii banilor din 29 aprilie 2014, prin care se adevărește întâlnirile ce au avut loc între Ursu Valentina și Tîrziu Oleg la 02 aprilie 2014, la ora 17:15; la 03 aprilie 2014, la ora 10:51; și la 04 aprilie 2014, la ora 12:03, la intersecția str. Miorița cu șoseaua Hîncești, în apropierea Instituției Publice Naționale a Audiovizualului Compania „Teleradio-Moldova”, primind de la aceasta suma de 2.500 euro de către Oleg Tîrziu. Bani fiind transmiși ultimului sub controlul Centrului Național Anticorupție (f.d. 91, vol.I);

- Procesul verbal de cercetare din 12 mai 2014, care atestă investigarea bonului de plată cu seria ET nr.0202466 din 22 martie 2014, bonului de plată seria ET nr.0202467 din 03 aprilie 2014, bonul de plată, seria ET nr.0202468 din 04 aprilie 2014, contractului de credit nr.2003961 din 26 martie 2014, încheiat între Banca BC „Mobiasbanca”, filiala 27 Miorița și debitor: Ursu Valentina, or. Vatra, str. M. Eminescu 8, în suma: 20.000 lei, bonul de plată din 26 martie 2014, eliberat de: BC „Mobiasbanca”, filiala 27 Miorița, debitor: Ursu Valentina, or. Vatra, str. M. Eminescu 8, prin care se confirmă primirea sumei de 20.000 lei (f.d. 170, vol.I);

- Proces verbal de cercetare din 12 mai 2014 a CD-R de model „Verbatim” cu nr. 140 LD pe care se conține descifrările convorbirilor telefonice a abonatului 079930572 pentru perioada: 15 martie 2014 – 08 aprilie 2014 și documentele cu privire la datele de identitate a lui Tîrziu Oleg care utilizează numărul de telefon indicat, ridicat prin procesul verbal de ridicare din 05 mai 2014 de la S.A. „Moldcell”, prin care se constată apelurile efectuate de către Oleg Tîrziu în adresa Valentinei Ursu, care corespund și cu depozitiile date de către aceasta, care a coordonat acțiunile sale ilegale de primire a banilor solicitați și primiți la 22 martie 2014, 03 aprilie 2014 și 04 aprilie 2014 a sumei de 3500 euro, dintre care 2500 euro transmiși sub controlul Centrului Național Anticorupție (f.d. 138, vol.I);

- Analiza operațională a convorbirilor telefonice a abonatului 079930572 dispusă în baza solicitării nr.03/17-1865 din 06 mai 2014 și efectuată de secția analitică a Centrului Național Anticorupție, ce confirmă faptul că Tîrziu Oleg a purtat convorbiri telefonice cu Ursu Valentina ce deține telefonul mobil cu nr. 068798556, care a coordonat acțiunile sale ilegale de pretindere și primire a banilor solicitați în sumă de 3.500 euro, dintre care 2.500 euro transmiși sub controlul Centrului Național Anticorupție. La fel, analiza nominalizată atestă locurile întâlnirilor acestora în momentul transmiterii banilor (f.d. 143-148, vol.I);

▪ Corpuri delictive:

- Bonul de plată seria ET nr.0202466 din 22 martie 2014, prin care se confirmă faptul primirii de către Tîrziu Oleg a sumei de 18.500 lei de la Ursu Valentina (f.d. 151, vol.I);

- Bonul de plată seria ET nr.0202467 din 03 aprilie 2014, prin care se probează faptul primirii de către Tîrziu Oleg a sumei de 18.500 lei de la Ursu Valentina (f.d. 152, vol.I);

- Bonul de plată seria ET nr.0202467 din 03 aprilie 2014, prin care se probează faptul primirii de către Tîrziu Oleg a sumei de 27.750 lei de la Ursu Valentina (f.d. 163, vol.I);

- CD-R de model „Barges” cu nr.1369 pe care sunt înregistrate imaginile audio și video, care adevăresc pretinderea și primirea de către Tîrziu Oleg a sumei de 2.500 euro de la Ursu Valentina, bani transmiși sub controlul colaboratorilor Centrului Național Anticorupție;

- CD-R de model „Verbatim” cu nr.140 LD pe care se conține descifrările convorbirilor telefonice a abonatului 079930572 pentru perioada 15 martie 2014 – 08 aprilie 2014,

- Caseta mini DV de model „Sony Premium” cu nr.1209 pe care sunt înregistrate imaginile video a percheziției corporale a avocatului Tîrziu Oleg ce a avut loc la 04 aprilie 2014;

- Suma de 1.700 euro, și anume: o bancnotă cu nominalul 500 euro; seria N51022428879; 5 bancnote cu nominalul 100 euro: S 10963432771, X 07668459218, S 20757560911, S16243720675, L 14017587341, 10 bancnote cu nominalul 50 euro: X 51281295428, S 45555755344, S 06568586449, V 45953160349, S53384870338, S42769532014, S54745669762, S26307676573, X 72677090999, X 71475100832, depistați în buzunarul stîng a sacoului lui Tîrziu Oleg bani de constituie a doua tranșă primită de la Ursu Valentina și 200 euro cu nominalul 50 cu seria și numărul: Z 36637235469, S 52570741687, S 44181693628 și X 28335099035 depistate în portmoneul acestuia, bani primiți din prima tranșă, transmiși sub controlul ofițerilor de investigație a Centrului Național Anticorupție – recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 12 mai 2014 (f.d. 194-195, vol.I);

În acord cu art.93 alin.(1) CPP, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În corespundere cu art.101 alin.(1)-(3) CPP, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte*

stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Cercetând nemijlocit, multiaspectual, totalitatea probelor administrate la prezenta cauză penală, instanța de judecată califică acțiunile inculpatului Tîrziu Oleg în baza art.326 alin.(2) lit.c) CP RM după următorii indici calificativi: *pretinderea, acceptarea și primirea personal a banilor pentru sine de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvârșite cu primirea de bunuri în proporții mari.*

De cealaltă parte, în drept, acuzatorul de stat a specificat în rechizitoriu că inculpatul Tîrziu Oleg a comis traficul de influență conform indicilor calificativi: *pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite, acțiuni săvârșite cu primirea de bunuri în proporții mari.*

Ab initio, instanța de judecată accentuează că folosirea de către legiuitor în dispoziția art.326 alin.(2) lit.c) CP RM a conjuncției „sau” precum și „ori”, denotă faptul că semnele componente de infracțiune au un caracter alternativ (care nu exclude simultaneitatea). Contrar acestei tălmăciri, în rechizitoriu s-au reținut sintagmele: „persoană care are influență sau care susține că are influență”, „să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni”, „dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite”, fără a se adopta semnul calificativ necesar la condițiile speței.

Trecând peste această obiecție nelipsită de relevanță, instanța de judecată reține că în accepțiunea art.385 alin.(1) pct.1)-4) CPP, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care aume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.*

În efortul de precizare a semnelor calificative „pretinderea, acceptarea și primirea”, instanța de judecată face apel la explicațiile Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova cuprinse în Hotărârea „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, nr.11 din 22 decembrie 2014.

La concret, în hotărârea prenotată, la pct.3.1, 3.2 și 3.3 se explică: „*pretinderea* constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel cărui i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu; *acceptarea* presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător; și *primirea* înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite”.

Din perspectiva acestor interpretări, instanța de judecată constată că inculpatul în planul laturii obiective a recurs la pretinderea, acceptarea și primirea, personal a sumei de bani în cuantum de 3.500 euro. În același timp, instanța de judecată semnaleză că obiectul remunerației ilicite a fost pretins, acceptat și primit în tranșe (22 martie 2014, 03 aprilie 2014 și 04 aprilie 2014). În acest sens, se deduce că în speță, persistă o infracțiune prelungită. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din prevederile art.30 alin.(1) CP RM, conform cărora: *se consideră infracțiune prelungită fapta săvârșită cu intenție unică, caracterizată prin două sau mai multe acțiuni infracționale identice, comise cu un singur scop, alcătuint în ansamblu o infracțiune.*

La caz, obiectul remunerației ilicite a constituit banii în mărime de 3.500 euro. De remarcat că în concordanță cu art.288 alin.(5) Cod Civil, *bunurile care nu sunt raportate la categoria de bunuri imobile, inclusiv banii și titlurile de valoare, sunt considerate bunuri mobile.*

Caracterul ilegal al remunerației ilicite rezidă în faptul că aceasta nu i s-a convenit inculpatului și a avut menirea influențării procurorului, judecătorului în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a lui Gorșcioc Vadim, condamnat la 07 noiembrie 2008, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău la 10 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În plus, instanța de judecată atestă că Ursu Valentina când a transmis remunerația ilicită pretinsă, acceptată și primită în tranșe (22 martie 2014, 03 aprilie 2014 și 04 aprilie 2014), de către inculpat, a perceput că aceasta are menirea ca inculpatul să exercite o influență asupra judecătorului și procurorului în vederea soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a soțului acesteia Gorșcioc Vadim Nicolae.

În context, instanța de judecată reține că inculpatul și apărătorii săi au avansat versiunea precum că bani în cuantum de 3.500 euro ar fi onorariul inculpatului în legătură cu acordarea asistenței juridice lui Gorșcioc Vadim în vederea întocmirii unei cereri de revizuire a procesului penal a ultimului.

Întru elucidarea acestei versiuni, instanța de judecată reiterează că în ședința de judecată s-a stabilit fără echivoc că Tîrziu Nicolae a acordat asistență juridică lui Gorșcioc Vadim (și, într-un final, prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2008, a fost condamnat în baza art.165 alin.(2) lit.d) CP RM, la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții pe un termen de 2 ani, iar prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 16 februarie 2009 și prin decizia Colegiului penal largit al Curții Supreme de Justiție din 21 iulie 2009, a fost menținută sentința menționată), că inculpatul a eliberat bonul de plată seria ET nr.0202466 din 22 martie 2014, bonul de plată seria ET nr.0202467 din 03 aprilie 2014, bonul de plată seria ET nr.0202468 din 04 aprilie 2014 și chiar a întocmit cererea de revizuire.

Însă, în opinia instanței, atât bonurile de plată, cât și proiectul presupusei cereri de revizuire care așa și nu a fost înaintată au un caracter fictiv și prin acestea inculpatul și-a camuflat acțiunile ilegale de pretindere, acceptare și primire a sumei de 3.500 euro.

Or, din materialele dosarului, reiese cu pregnanță că inculpatul a susținut că are influență asupra procurorului, judecătorului, în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a lui Gorșcioc Vadim. De asemenea, în ședința de judecată Ursu Valentina și Ursu Ion au declarat că banii solicitați au avut drept scop influențarea procurorului, judecătorului, în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a lui Gorșcioc Vadim. Iar la faza de urmărire penală, Ursu Valentina a mai subliniat că inculpatul i-a zis că are influență și asupra factorilor de decizie ai Instituției Penitenciare nr.15 din or. Cricova (unde execută pedeapsa închisorii Gorșcioc Vadim), însă, în ședința de judecată o astfel de afirmație nu a fost susținută. Nu în ultimul rând, din stenograma convorbirilor purtate între Tîrziu Nicolae și Ursu Valentina se desprinde că inculpatul trebuie să se vadă cu anumiți factori de decizie pentru a soluționa pozitiv problema.

În contextul celor conturate, instanța de judecată sesizează inadvertențe în declarațiile martorului Gorșcioc Vadim. *In concreto*, numitul martor a subliniat că „inculpatul i-a zis că va merge la Judecătoria să se înțeleagă cu cineva acolo (nu i-a spus numele concret a judecătorilor cu care urma să se înțeleagă), după care îi va spune câți bani sunt necesari pentru ca să-l elibereze din detenție”.

Concomitent, Gorșcioc Vadim în ședința de judecată a precizat că „inculpatul nu i-a spus că va influența judecătorii, procurorii și factorii de decizie a Penitenciarului nr.15 și că suma de 3.500 de euro ar avea o asemenea destinație”.

În opinia instanței de judecată, această ultimă precizare a fost dată cu scopul de a ameliora situația inculpatului și necesită a fi apreciată critic, întrucât ea nu este consolidată de suport probatoriu.

Totodată, despre faptul că suma de 3.500 de euro nu poate constitui onorariul inculpatului Tîrziu Oleg, rezultă și din cuantumul acesteia. Or, onorariul avocatului, în mod obișnuit, nu depășește mărimile recomandate de Uniunea Avocaților din Republica Moldova și publicate în revista „Avocatul Poporului” nr.3-4 din 2012, paginile 4-6 (<http://www.avocatul.md/files/documents/avocatul%20poporului%203-4.pdf>).

În plus, în jurisprudența constantă a CtEDO (cauza Costin *versus* România, hotărârea din 26 mai 2005; cauza Străin și alții *versus* România, hotărârea din 21 iulie 2005; cauza Petre *versus* România, hotărârea din 27 iulie 2006, etc.), s-a statuat că: „cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime”.

Așadar, instanța de judecată reiterează că suma de 3.500 de euro constituie obiectul remunerației ilicite în sensul art.326 alin.(2) lit.c) CP RM.

Reieșind din prevederile art.126 alin.(1) CP RM, suma de 3.500 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei constituie echivalentul sumei de 64.793 lei, reprezintă proporții mari.

Instanța de judecată reține că prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău, din 01 decembrie 2009, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, procesul penal în privința lui Tîrziu Oleg, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) CP RM, a fost încetat, fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3000 lei. Această sentință a fost menținută atât de instanța de apel (decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2010), cât și cea de recurs (decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 septembrie 2010).

În acest mod, se adevărește circumstanțele unei influențe susținute de către făptuitor. Or, Plenul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova în Hotărârea „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, nr.11 din 22 decembrie 2014, a statuat: „dacă clientul angajează avocatul în considerarea trecerii pe care acestea o are față de un anumit factor de decizie: procuror, judecător etc. (care trebuie să-i rezolve anumite probleme) și avocatul căruia clientul i-a împărtășit rațiunea alegerii sale, a confirmat aceasta, în mod expres sau prin tăcerea lui, fapta întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență”.

Influența susținută a inculpatului reiese din expresiile acestuia: „totul va fi bine (normal)”; „se primește totul”; „este garantat că va fi eliberat din detenție”.

Cu referire la existența presupusului contract de asistență juridică încheiat cu Gorșcioc Vadim în anul 2007, instanța de judecată, la fel, îl apreciază critic; or, conform declarațiilor lui Gorșcioc Vadim acesta nu a încheiat vreun contract cu inculpatul. Contractul de asistență juridică din anul 2007 a fost încheiat de soacra sa de la prima soție. În acest sens, inculpatul a declarat că pentru încheierea contractului privind acordarea asistenței juridice din 2007, s-a adresat soacra inculpatului, însă l-a semnat Gorșcioc Vadim. Mai mult ca atât, la momentul încheierii acestui contract inculpatul activa în cadrul Baroului de Avocați „Rîșcani”, iar banii care au fost preținși, acceptați și primiți de la Ursu Valentina în sumă totală de 3.500 euro era în perioada când inculpatul activa în cadrul C.A. „Oleg Tîrziu”.

În același timp, conform art.11 alin.(2) Legea cu privire la avocatură nr.1260 din 19 iulie 2002, nu se admite acordarea de către avocat a asistenței juridice de reprezentare a intereselor în instanțele de judecată în alt temei decât în baza contractului de asistență juridică înregistrat la cabinetul avocatului sau la biroul asociat de avocați. Excepție fac cazurile de reprezentare în intereselor soțului soției și ale rudelor până la gradul al patrulea în linie.

Pe de altă parte, versiunea proclamată de inculpat nu este veridică (aceasta se combate prin materialul dosarului) și în drept scop eludarea răspunderii penale.

Instanța de judecată semnalează că inculpatul nu a vociferat lui Gorșcioc Vadim, Ursu Valentina și Ursu Ion numele persoanelor publice (a procurorului și judecătorului) pe care le va influența în vederea organizării și soluționării pozitive a eliberării condiționate înainte de termen a lui Gorșcioc Vadim. Iar acest lucru denotă precauția inculpatului.

Sub acest aspect, în practica judiciară s-a decis că: „pentru calificarea faptei în baza art.326 CP RM, nu are importanță dacă a fost sau nu precizat numele factorului de decizie asupra căruia există o influențare reală sau presupusă. De asemenea, nu contează dacă numele atribuit de către făptuitor aceluia factor de decizie este un nume real sau unul fictiv” (a se vedea: Decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 04 martie 2014 pe dosarul nr.1ra-137/2014; http://jurisprudenta.csj.md/search_col_penal.php?id=1841).

Astfel, operarea cu termeni generici: „procurorul”, „judecătorul” este îndestulătoare pentru a surveni mijlocul represiv inserat la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM (firește, când sunt prezente și celelalte condiții cerute de norma de incriminare).

Generalizând, prin acțiunile sale, inculpatul Tîrziu Oleg a periclitat relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În planul laturii subiective, instanța de judecată atestă că inculpatul a fost ghidat de intenție directă la comiterea la pretinderii, acceptării și primirii, personal a sumei de bani în cuantum de 3.500 euro și motivat de interesul material.

În continuare, instanța de judecată reține că apărătorii inculpatului a opinat că, în speță, a persistat o provocare la săvârșirea infracțiunii.

În acest segment de analiză, la art.6 pct.20) CPP RM, prin „investigator sub acoperire” se desemnează: *persoană oficială care exercită confidențial activitate specială de investigații, precum și altă persoană care colaborează confidențial cu organele de urmărire penală*.

În accepțiunea art.1 alin.(1) din Legea nr.59 din 29 martie 2012 privind activitatea specială de investigații, *activitatea specială de investigații reprezintă o procedură cu caracter secret și/sau public, efectuată de autoritățile competente, cu sau fără utilizarea echipamentelor tehnice speciale, în scopul culegerii de informații necesare pentru prevenirea și combaterea criminalității, asigurarea securității statului, ordinii publice, apărarea drepturilor și intereselor legitime ale persoanelor, descoperirea și cercetarea infracțiunilor.*

În corespundere cu art.2 lita) și b) din Legea nominalizată, *sarcinile activității speciale de investigații sunt: relevarea atentatelor criminale, prevenirea, curmarea infracțiunilor și identificarea persoanelor care le organizează și/sau le comit; descoperirea și cercetarea infracțiunilor.*

În acord cu art.30 alin.(6) din același act normativ, *investigatorului sub acoperire i se interzice să provoace comiterea de infracțiuni.*

În context, relevantă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, principiile directoare care pot fi desprinse din jurisprudența CtEDO (*a se vedea*, în special, spețele *Furcht versus Germania*, hotărârea din 23 octombrie 2014, §§47-53; *Bannikova versus Rusia*, hotărârea din 4 noiembrie 2010, §§36-50; *Ramanauskas versus Lituania*, hotărârea din 5 februarie 2008, §§50-61; *Khudobin versus Rusia*, hotărârea din 26 octombrie 2006, §128; *Teixeira de Castro versus Portugalia*, hotărârea din 9 iunie 1998, §36) pot fi rezumate în felul următor: 1) implicarea unui agent sub acoperire impune existența unor motive prealabile întemeiate pentru a se bănuși că persoana vizată este implicată într-o activitate criminală similară sau a comis un act criminal similar celui comis anterior; 2) autorizarea activității unui agent sub acoperire trebuie să fie legală din punct de vedere formal; o simplă decizie administrativă în care nu sunt prezentate informații complete cu privire la scopul și motivele aplicării unei astfel de metode nu este suficientă; 3) în ceea ce privește scopul implicării unui agent sub acoperire, acesta poate fi implicat (doar) pentru a se alătura unei urmăriri penale în curs de desfășurare, el trebuind să se abțină de la instigarea persoanei vizate la comiterea unui act criminal (agent provocator) – de exemplu prin oferirea „insistentă” a unei sume de bani în scopul comiterii unei infracțiuni.

Subsidiar, la pct.25.2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”, nr.11 din 22 decembrie 2014, s-a explicat că: activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Raportând aceste alegații la condițiile speței, instanța de judecată nu constată că în privința inculpatului Tîrziu Nicolae s-au exercitat acțiuni concrete de instigare, care să conducă la deliberarea rezoluției infracționale și comiterea ilicitului penal. Or, inculpatul nefiind influențat de nimeni a pretins, a acceptat și a primit remunerația ilicită. *A fortiori*, în acest caz, nu s-a recurs la investigații sub acoperire. Ba din contra, statul prin intermediul organelor sale (în speță, Centrul Național Anticorupție) s-a limitat la a cerceta în mod pasiv activitatea infracțională a inculpatului.

În concluzie, în speță, nu persistă condițiile privind provocarea comiterii infracțiunii.

Instanța de judecată reține că inculpatul, la faza de urmărire penală a recunoscut vinovăția încheind în acest sens și un acord la 04 aprilie 2014, în condițiile art.504 și 505 CPP (f.d. 227, vol.I). Însă, la faza de judecare, inculpatul a precizat că a făcut acest lucru fiindcă a fost influențat psihic în cadrul audierii în calitate de bănușit și învinuit și că dorea să plece acasă întrucât are copii minori pe care îi educă singur și 4.000 de ouă în incubator.

Sub acest aspect, instanța de judecată notează că este dreptul inculpatului de a susține sau nu declarațiile date la faza de urmărire penală, iar exercitarea acestui drept nicidecum nu poate fi apreciat în detrimentul inculpatului.

Totuși, referitor la afirmația privind copii minori pe care îi educă singur, instanța de judecată reține că din Extrasul din Registrul de Stat al Populației nr.157809381 rezultă că inculpatul este căsătorit cu Tîrziu Larisa și are doar un copil minor la întreținere (Tîrziu Iurie născut la 30 martie 1998) (f.d. 196, vol.I).

În afară de aceasta, în ce privește presupusa influențare psihică în cadrul audierii acestuia în calitate de bănușit și învinuit, instanța de judecată evidențiază faptul că Tîrziu Oleg a fost audiat în prezența apărătorului ales, Oxana Ivanov care, de altfel, a participat în calitate de apărător și în cadrul cercetării judecătorești. Astfel, în ipoteza existenței unei presupuse influențări psihice, atunci conform obligațiilor unui apărător, Oxana Ivanov trebuia să invoce careva obiecții aferent procesului de audiere a bănușitului, învinuitului, adică clientului său. Astfel, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cu certitudine faptul că, declarațiile bănușitului și învinuitului au fost scrise personal cu mâna sa de către Tîrziu Oleg în prezența apărătorului său, fără a fi indicate careva obiecții (f.d. 219-221, 225, vol.I).

După această clarificare, cu referire la subiectul infracțiunii, instanța de judecată relevă că în concepția art.123 alin.(2) CP RM, prin „*persoană publică*” se înțelege: *funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.*

În sensul art.123 alin.(2) CP RM, avocatul se atribuie la categoria „persoane autorizate sau investite de stat să îndeplinească activități de interes public”. Suportul normativ al acestei concluzii derivă din alin.(2) art.22 al Legii cu privire la avocatură nr.1260 din 19 iulie 2002, care stipulează că: *licența pentru exercitarea profesiei de avocat se eliberează de către Ministerul Justiției.* Deci, inculpatul are statut de persoană publică.

Astfel, la caz, instanța de judecată atestă întrunirea elementelor componenței de infracțiune prevăzute la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM.

Relaționând cele conturate *supra*, instanța de judecată concluzionează că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM, și-a găsit confirmare în ședința de judecată dincolo de orice îndoială rezonabilă. De aceea, în privința inculpatului Tîrziu Oleg urmează a fi adoptată o sentință de condamnare.

Astfel, instanța de judecată relevă că potrivit art.389 alin.(1) CPP RM, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Iar conform alin.(2) al aceluiași articol, *sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.*

La individualizarea pedepsei, instanța de judecată se ghidează de prevederile art.7, 75 CP RM, precum și de alegațiile din Recomandarea nr.61 a Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”.

Așadar, în corespundere cu art.7 CP RM, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În acord cu art.75 alin.(1) CP RM, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, instanța de judecată relevă că a fost comisă o infracțiune gravă (în formă consumată). Suportul normativ al acestei concluzii derivă din interpretarea sistemică a prevederilor art.16 alin.(4) și art.326 alin.(2) lit.c) CP RM.

Instanța de judecată reține că inculpatul este cu studii superioare, avocat, supus militar, căsătorit, are un copil minor la întreținere, cetățean al Republicii Moldova, fără antecedente penale, anterior judecat: prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, din 01 decembrie 2009, adoptată în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției, procesul penal în privința lui Tîrziu Oleg, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) CP RM, a fost încetat, fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională, stabilindu-i pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 150 unități convenționale, echivalentul a 3.000 lei. Această sentință a fost menținută atât de instanța de apel (decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2010), cât și cea de recurs (decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 septembrie 2010).

Instanța de judecată consideră necesar a releva că liberarea de răspundere penală și tragerea la răspundere contravențională constă în aceea că fapta comisă rămâne a fi considerată infracțiune, însă instanța de judecată, în condițiile prevăzute de lege, pentru unele infracțiuni ușoare și mai puțin grave, poate dispune înlocuirea răspunderii penale cu o altă formă de răspundere juridică, ce atrage aplicarea unor sancțiuni contravenționale.

Cu toate acestea, sentința nominalizată nu generează în accepțiunea art.111 CP RM antecedent penal. Or, conform art.111 alin.(1) lit.a) CP RM, se consideră ca neavând antecedente penale persoanele: liberate de pedeapsă penală.

Circumstanțe atenuante conform art.76 CP RM, instanța de judecată nu a reținut.

Corelativ, art.77 CP RM stabilește *circumstanțele agravante*, care au caracter exhaustiv. Plenul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, nr.8 din 11 noiembrie 2013, a tălmăcit: „pot fi recunoscute drept circumstanțe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului” (pct.6). Iată de ce, instanța de judecată nu se va expune în privința circumstanțelor agravante invocate de acuzatorul de stat în discursul său (art.77 alin.(1) lit.n) CP RM – săvârșirea infracțiunii cu folosirea încrederii acordate).

La cazul dedus judecării, în rechizitoriu s-a indicat drept circumstanță agravantă: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care a fost condamnată pentru o infracțiune similară (art.77 lit.a) CP RM).

Prin „infracțiune similară” trebuie înțeleasă o infracțiune identică, deoarece o interpretare extensivă defavorabilă este interzisă *ope legis* (art.3 alin.(2) CP RM).

Însă, instanța de judecată reiterează că prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău, din 01 decembrie 2009, procesul penal în privința lui Tîrziu Oleg, învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) CP RM, a fost încetat, fiind liberat de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională. Iar această sentință nu generează în sarcina inculpatului prezența antecedentului penal. Mai mult, nu se atestă nici indentitatea infracțiunilor incumbate (în prezenta speței – art.326 alin.(2) lit.c) CP RM, iar în 2008 – art.326 alin.(1) CP RM).

Totodată, Plenul Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova în Hotărârea „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale”, nr.8 din 11 noiembrie 2013, a etalat că: „nu poate fi recunoscută drept circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză, dacă antecedentele penale au fost stinse sau anulate sau dacă legea a decriminalizat acțiunea comisă în trecut (pct.9)”.

Așa fiind, în sarcina inculpatului Tîrziu Oleg nu se poate reține drept circumstanță agravantă: săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

După această denotație, instanța de judecată remarcă că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în Partea Specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

În această ordine de idei, în Recomandarea nr.61 a Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”, se menționează că: în cazul infracțiunilor de corupție noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece se manifestă în structurile autorităților statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Mai mult decât atât, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

In accepțiunea art.61 alin.(2) CP RM, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Legiuitorul, estimând *in abstracto* pericolul social al infracțiunii incriminate la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM, a stabilit că aceasta se pedepsește cu amendă în mărime de la 3000 la 4000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 5000 la 10000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.

In același timp, este lesne de observat că legiuitorul în dispoziția art.326 alin.(2) lit.c) CP RM nu a prevăzut limitele pedepsei complementare. In acest fel, devine operabilă prevederea de la art.65 alin.(2) CP RM, conform căreia *privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi stabilită de instanța de judecată pe un termen de la 1 la 5 ani, iar în cazurile expres prevăzute în Partea specială a prezentului cod – pe un termen de la un an la 15 ani.*

In Recomandarea nr.61 a Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale în cauzele de corupție”, se menționează: „infractorul care a utilizat statutul funcției, drepturile și avantajele pe care le acordă aceasta pentru facilitarea infracțiunii de corupție trebuie să fie privat de dreptul de a ocupa această funcție; or, anume astfel va fi atins scopul pedepsei penale aplicate față de condamnat”.

In context, acuzatorul de stat a solicitat ca inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de exercita profesia de avocat pe un termen de 5 ani.

In opoziție, apărarea nu s-a expus asupra eventualei pedepse, întrucât s-a pledat pentru achitarea inculpatului.

Astfel, la caz, luând în considerare totalitatea împrejurărilor de ordin obiectiv și subiectiv și în special, faptul că inculpatul a perseverat pe cale infracționalității, instanța de judecată consideră că este echitabilă și că va fi susceptibilă să corijeze inculpatul, stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu privarea de dreptul de a exercita activitatea de avocat pe un termen de 1 (unu) ani.

In corespundere cu art.72 alin.(3) CP RM, *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni ușoare, mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.*

Din perspectiva acestei stipulațiuni normative, instanța de judecată conchide că inculpatul Tîrziu Oleg, urmează să execute pedeapsa închisorii în penitenciar de tip semiînchis. Aceasta întrucât inculpatul a comis o infracțiune gravă cu intenție.

După efectuarea acestei proceduri de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul aplicării închisorii, continuă operațiunea de individualizare, în aspectul executării pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate făptuitorului pe un termen de probă, adică de încercare.

In conformitate cu prevederile art.90 alin.(1) CP RM, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.*

Instanța de judecată menționează că aplicarea prevederilor art.90 CP RM – suspendarea condiționată a executării pedepsei nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Instituția suspendării condiționate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

In speță, luând în considerare comportamentul inculpatului după comiterea infracțiunilor imputate, faptul că este caracterizat pozitiv și ținând cont de scopul pedepsei penale, instanța ajunge la convingerea, că educarea și reeducarea acestuia este posibilă fără izolarea de societate. Instanța ajunge la concluzia aplicării în privința inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM a măsurii – condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei drept alternativă a pedepsei cu închisoarea, stabilind un termen de probă de 3 (trei) ani.

La fel, instanța de judecată consideră necesar a imputa inculpatului obligația conform art.90 alin.(6) lit.a) CP RM, să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent (organul de probațiune în caruia rază teritorială se află domiciliul inculpatului).

In această succesiune, este de notat că prin odonanța Procuraturii Anticorupție din 04 aprilie 2014 (procuror: Nadejda Busuioc), în privința inculpatului Tîrziu Oleg s-a aplicat măsura preventivă – obligația de a nu părăsi localitatea pe un termen de 30 de zile (f.d. 229, vol.I).

In acord cu art.195 alin.(5) pct.1) CPP, *măsura preventivă încetează de drept: la expirarea termenelor prevăzute de lege ori stabilite de organul de urmărire penală sau instanță, dacă nu a fost prelungită în conformitate cu legea.*

Astfel, in speță, instanța de judecată relevă că măsura preventivă – obligația de a nu părăsi localitatea aplicată în privința inculpatului Tîrziu Oleg prin odonanța Procuraturii Anticorupție din 04 aprilie 2014 este încetată prin efectul legii. Or, aceasta a expirat la 04 mai 2014 și nu a fost prelungită.

Totuși, prin prisma art.385 alin.(1) pct.15 CPP, instanța consideră necesar a aplica în privința lui Tîrziu Oleg măsura preventivă – obligația de a nu părăsi țara – care urmează a fi menținută până când sentința va deveni definitivă.

In altă ordine de idei, conform art.219 CPP, *acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.*

In acord cu alin.(1) art.225 CPP, *judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de*

competența căreia este cauza penală.

Iar potrivit alin.(2) al aceluiaș articol, *la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.*

Instanța de judecată reține că Ursu Valentina a înaintat acțiune civilă solicitând încasarea din contul lui Tîrziu Oleg în folosul său a sumei de 18.500 lei – cu titlu de prejudiciu material; 2.066,48 lei – cu titlu de dobândă pentru credit și 1.540 lei – cu titlu de comision, iar în total – 22.106,48 lei.

Instanța de judecată reține că prin contractul de credit nr.2003961 din 26 martie 2014 încheiat între Filiala nr.27 Miorița a B.C. „Mobiasbanca-Grupe Societe Generale” S.A. și Ursu Valentina, ultima a primit suma de 20.000 lei, fapt adevărit prin bonul de plată din 26 martie 2014 (f.d. 162-169, vol.I).

Instanța de judecată accentuează că, prin natura sa juridică, infracțiunea prevăzută la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM, poate avea victimă numai în cazul în care extorcarea remunerației ilicite constituie modalitatea faptică sub care se prezintă fapta prejudiciabilă prevăzută la această normă (faptă presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite). În această situație, victimă este persoana căreia remunerația ilicită îi este extorcată de către făptuitor. Însă, în speță, nu s-a reținut drept modalitate faptică extorcarea. Iată de ce, în mod eronat la faza de urmărire penală i s-a atribuit Valentinei Ursu calitatea de parte vătămată și, respectiv, parte civilă (f.d. 20-22, vol.I). La fel, este de observat că în rechizitoriu, la compartimentul „probele”: se indică că Ursu Valentina este martor, iar în anexă la rechizitoriu se specifică că este parte vătămată.

Conform art.58 alin.(1) CPP, *se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracțiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal și este interesată în rezultatele acestuia.*

Paralel, victima are dreptul să ceară să fie recunoscută în calitate de parte vătămată și parte civilă. Însă, Ursu Valentina nu poate fi recunoscută în calitate de victimă, parte vătămată și parte civilă. Or, remunerația ilicită nu a fost extorcată de către inculpat.

Față de cele ce preced, instanța de judecată ajunge la concluzia că este neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de către Ursu Valentina și urmează a fi respinsă.

Acțiune civilă a mai înaintat și Centrul Național Anticorupție, solicitând încasarea de la Tîrziu Oleg în folosul Centrului Național Anticorupție a sumei de 14.834,40 lei. Suma respectivă reprezintă diferența care nu a fost depistată la inculpat și care a fost oferită Valentinei Ursu pentru a o remite inculpatului. În astfel de condiții, instanța de judecată va încasa de la Tîrziu Oleg în folosul Centrului Național Anticorupție suma de 14.834,40 lei.

Dintr-o altă perspectivă, acuzatorul de stat a invocat că la efectuarea urmăririi penale au fost suportate cheltuieli judecătorești în mărime de 2.540 lei pentru efectuarea expertizelor și a solicitat încasarea sumei respective de la inculpatul Tîrziu Oleg.

Sub acest aspect, în acord cu art.227 CPP, *cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.*

Iar în corespundere cu art.229 alin.(1) CPP, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.*

După proiectarea cadrului normativ de referință, instanța de judecată remarcă că nu au fost prezentate probe pertinente în susținerea cerinței privind încasarea cheltuielilor de judecată. Or, nu s-a prezentat nici o factură care să probeze plata și cuantumul acesteia pentru efectuarea expertizelor. În acest mod, instanța de judecată conchide că cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată nu este consolidată de suport probatoriu. De aceea, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Soarta corpurilor delictive necesită a fi decisă conform art.162 CPP RM. Potrivit alin.(1) pct.1)-3) al articolului menționat, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sunt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora.*

Prin prisma acestui text de lege, instanța de judecată concluzionează că CD-R-ul de model „Barges” cu nr.1369, CD-R-ul de model „Verbatim” cu nr.140 LD, Caseta mini DV de model „Sony Premium” cu nr.1209, bonul de plată seria ET nr.0202466 din 22 martie 2014, bonul de plată seria ET nr.0202467 din 03 aprilie 2014 și bonul de plată seria ET nr.0202468 din 04 aprilie 2014, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei prin ordonanța din 12 mai 2014 – urmează a fi păstrate la materialele dosarului.

Corelativ, suma de 1.700 euro, și anume: o bancnotă cu nominalul 500 euro, seria N 51022428879; 5 bancnote cu nominalul 100 euro: S 10963432771, X 07668459218, S 20757560911, S 16243720675, L 14017587341, 10 bancnote cu nominalul 50 euro: X 51281295428, S 45555755344, S 06568586449, V 45953160349, S 53384870338, S42769532014, S 54745669762, S 26307676573, X 72677090999, X 71475100832; și 200 euro cu nominalul 50 cu seria și numărul: Z 36637235469, S 52570741687, S 44181693628 și X28335099035, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 12 mai 2014 – urmează a fi confiscată în folosul statului la definitivarea sentinței.

Analizând argumentele apărării și acuzării, elucidând și constatând în ședință starea de lucruri expusă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile prevăzute la art.384-387, 389, 390, 392-396 CPP, instanța de judecată,

CONDAMNĂ:

Se recunoaște vinovat Tîrziu Oleg Nicolae în comiterea infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(2) lit.c) CP RM și se condamnă în baza acestei

legi prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani și cu privarea de dreptul de exercita activitatea de avocat pe un termen de 1 (unu) ani.

În temeiul art.90 CP RM, pedeapsa stabilită lui Tîrziu Oleg Nicolae se suspendă pe un termen de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă în termenul de probă fixat nu va săvârși o nouă infracțiune, și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În temeiul art.90 alin.(6) lit.a) CP RM, se obligă Tîrziu Oleg Nicolae să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent (organul de probațiune în caruia rază teritorială se află domiciliu inculpatului).

În temeiul art.261 Cod de Executare, exercitarea controlului privind comportamentul și executarea pedepsei, inclusiv respectarea stricteții stabilite de instanța de judecată pe perioada pentru care a fost suspendată executarea pedepsei se va asigura de către organul de probațiune în a caruia rază teritorială se află domiciliu inculpatului.

Se aplică în privința lui Tîrziu Oleg măsura preventivă – obligația de a nu părăsi țara– care urmează a fi menținută până când sentința va deveni definitivă.

Se admite acțiunea civilă înaintată de Centrul Național Anticorupție și se încasează de la Tîrziu Oleg Nicolae în contul special al Centrului Național Anticorupție suma de 14.834,40 lei (paisprezece mii opt sute treizeci și patru lei și patruzeci bani).

Se respinge acțiunea civilă înaintată de Ursu Valentina privind încasarea sumei de 22.106,48 lei (douăzeci și două mii una sută șase lei și patruzeci și opt bani), ca fiind neîntemeiată.

Se respinge cerința procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Corpurile delictive:

- CD-R de model „Barges” cu nr.1369, CD-R de model „Verbatim” cu nr.140 LD, Caseta mini DV de model „Sony Premium” cu nr.1209, bonul de plată seria ET nr.0202466 din 22 martie 2014, bonul de plată seria ET nr.0202467 din 03 aprilie 2014 și bonul de plată seria ET nr.0202468 din 04 aprilie 2014, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele cauzei prin ordonanța din 12 mai 2014 – de păstrat la materialele dosarului;

- Suma de 1.700 euro, și anume: o bancnotă cu nominalul 500 euro, seria N 51022428879; 5 bancnote cu nominalul 100 euro: S 10963432771, X 07668459218, S 20757560911, S 16243720675, L 14017587341, 10 bancnote cu nominalul 50 euro: X 51281295428, S 45555755344, S 06568586449, V 45953160349, S 53384870338, S42769532014, S 54745669762, S 26307676573, X 72677090999, X 71475100832; și 200 euro cu nominalul 50 cu seria și numărul: Z 36637235469, S 52570741687, S 44181693628 și X28335099035, recunoscute în calitate de corp delict și anexate la materialele dosarului prin ordonanța din 12 mai 2014 – de confiscat în folosul statului la definitivarea sentinței.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Centru mun.Chișinău.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Irina MAXIM